

[Dohrmann]

radikale venstre, som oprindeligt vel nok blev dannet på baggrund af en vis form for frihedstrang – at det påtager sig et meget alvorligt ansvar ved ikke at støtte dette forslag. Hr. Estrup sagde, at det selvfølgelig var folketingets opgave at holde øje med, at magten ikke blev misbrugt. Det er lige præcis det, der sker i dag: fagforeningerne misbruger deres magt. Hvis en virksomhed og en fagforening er enige om at indgå en overenskomst, er der da ingen, der har noget imod det, men hvorfor skal de folk, der har arbejdet på en arbejdsplads i 15–20 år uden at være medlem af en bestemt fagforening, tvinges ind i den? Det er faktisk det, hr. Estrup og dermed det radikale venstre giver frit slag for. Den form for magtmisbrug mener jeg også hr. Estrup og de radikale må have kunnet konstatere gang efter gang finder sted. Pæne ord og floskler, som vi har hørt så mange af, hjælper jo ikke spor. Det, der er realiteten ude i det praktiske liv, er, at det lykkes for fagforeningerne, hvis de sætter sig for, at de vil have en eksklusiv aftale med en bestemt virksomhed, vil tvinge nogle bestemte medlemmer ind i en bestemt fagforening, og det lykkes, fordi ingen har råd eller kræfter til at stå imod dette pres. Konsekvenserne, hvis man ikke retter sig efter fagforbundene i dag, er simpelt hen, at man køres ned både menneskeligt og økonomisk.

Jeg håber, at det radikale venstre kommer til fornuft på dette område, og at vi får vedtaget det foreliggende lovforslag helt eller delvis, således at vi med rette kan leve op til det, vi ellers ynder at betegne os selv som, nemlig et demokratisk samfund. Det er vi ikke med de eksisterende forhold.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

For god ordens skyld, og for at der ikke skal herske nogen misforståelse, vil jeg gerne sige til hr. Jens Peter Jensen, at jeg og den øvrige del af regeringen godt er klar over, at det er folketinget, der bestemmer og vedtager, men det gør vel ikke noget, hvis regeringen nu skulle være enig med folketinget. Jeg tror egentlig ikke, der var noget i hr. Jens Peter Jensens indlæg, som kunne tages som udtryk for, at der var forskel på opfattelsen hos regeringen og hr. Jens Peter Jensen i denne sag.

Både hr. Svend Auken og hr. Estrup var inde på, at de følte, der var en uklarhed med hensyn til, hvad der egentlig var regeringens mening i denne sag. Det kan jeg nu ikke rigtig forstå, for jeg synes egentlig, at jeg udtrykte mig ret klart. Jeg mener, som hr. Dohrmann var inde på, at foreningsfriheden er noget meget afgørende, noget meget centralt i den danske grundlov og for det danske folkestyre. Foreningsfriheden betyder retten til frit at danne foreninger, men dermed være vel ikke sagt, at vi også skal have foreningstvang. Det, jeg sagde i mit indlæg, var, at det er min opfattelse, at den lov, vi tidligere har vedtaget, har løst en række af problemerne med hensyn til eksklusivaftaler, og at den var et fremskridt, dengang den blev vedtaget, men at denne lov ikke løser alle problemer.

Der er ét hovedproblem tilbage, som jeg finder helt afgørende, nemlig det problem, at en person ikke kan få ansættelse på grund af manglende fagforeningsmedlemskab.

Nu skal vi jo om lidt behandle et radikalt forslag, som også vedrører frihed, nemlig friheden til ikke at tilpligtes at betale bidrag til politiske partier, hvis man er medlem af en fagforening, som man ikke sympatiserer med. Men i denne sag, hvor det drejer sig om eksklusivaftaler, mener hr. Estrup og det radikale venstre så, at mangel på medlemskab af en fagforening skal forhindre en mand eller en kvinde i at få et konkret arbejde?

Svend Auken (S):

Først vil jeg lige rette et par misforståelser. For det første vil jeg sige, at den høje organisationsprocent i danske faglige organisationer ikke hviler på eksklusivbestemmelser. Eksklusivbestemmelser omfatter, som hr. Ole Henriksen og også jeg selv var inde på det før, hvis jeg skal give et skud, måske 1 pct. af fagbevægelsens medlemmer, måske færre. Der er andre områder, det indrømmer jeg blankt – læger, akademikere osv. – hvor det er næsten 100 pct., men inden for LO-området er det under 1 pct. Til gengæld udfylder eksklusivbestemmelser en ganske konkret funktion i forhold til uorganiserede arbejdsgivere, navnlig når en overenskomst skal overholdes, efter at den er indgået efter en fuldt lovlig arbejdskamp.